

Technická památka Parostrojní pivovar v Lobči u Mšena

Obec: Lobeč (okres Mělník)
Region: Středočeský kraj
Období realizace: 2007 – 2020 (projekt dále pokračuje)

První písemná zmínka o pivovaru v Lobči je z roku 1586, renesanční jádro stávající stavby bylo vybudováno kolem roku 1600. Původní řemeslný vrchnostenský pivovárek rodu Věžníků byl v letech 1894 až 1897 nákladem JUDr. Rudolfa Cívárka přestavěn v parostrojní provoz pivovarským inženýrem Josefem Rosenbergem. Zlatá léta zažíval podnik jako akciová společnost počátkem 20. století a za působení dobrého jihočeského sládky Josefa Tománka roční výstav dosahoval 10 tis. hl. Od roku 1927 byl pivovar v majetku Společenského pivovaru z nedaleké Podkováně. K zastavení výroby došlo ve válečném roce 1943, roku 1948 podlehl zrušený pivovar národní správě. Od roku 1956 využíval areál jen obchod ovocem a zeleninou a následně dlouhá léta státní statek. Polistopadoví vlastníci dokonali těžkou devastaci opuštěného areálu vandalskou demolicí částí budov. Od roku 2007 je areál v majetku architektonické platformy RIOFRIO a postupně probíhá příkladná stavební obnova a ožívání pivovaru jako turistické atraktivity Kokořínka. V roce 2009 byl areál prohlášen kulturní památkou.

Záměrem bylo vytvořit z opuštěného pivovaru turistickou atrakci regionu s tímto trvalým využitím: obnovená řemeslná provozna pivovaru (provozovatel: Pivovar Lobeč s.r.o.), bydlení (rodinný dům majitele), gastronomický provoz - pivovarský výčep s kuchyní (provozovatel: RIOFRIO Architects s.r.o.), ubytování - apartmány v podkroví (provozovatel: RIOFRIO Architects s.r.o.), památka - prohlídkový okruh s pravidelným provozem (provozovatel: Spolek pro pivovar v Lobči). V rámci příležitostného využití bylo současně záměrem areál využít pro kulturní akce - koncerty, výstavy, divadlo (provozovatel: Spolek pro pivovar v Lobči).

Areál pivovaru v roce 2007 pořídili architekti, manželé Prouzovi, resp. jejich architektonická kancelář. Brzy se ukázalo, že práce na záchraně památky a také pořádané kulturní akce, které s tématem obnovovaného pivovaru seznamovaly veřejnost, mají charakter neziskové činnosti a bylo správné zaštitit řadu dílčích akcí a projektů neziskovkou. Nezisková organizace dodnes

v areálu zajišťuje pravidelný prohlídkový provoz, spravuje expozici a sbírku exponátů a organizuje kulturní akce. Časem přibyl k oživení pivovaru ještě třetí subjekt, a to společnost s účastí partnera, která zde od roku 2015 vaří pivo. Architektonická kancelář nakonec kromě správy areálu zaštiťuje od roku 2016 také provoz restaurace a od loňské sezóny i ubytování v pivovaru (30 lůžek v 5 podkrovních apartmánech).

Obnova pivovarnické tradice v Lobči popravdě nebyla záměrem nových majitelů. Hlavním motivem byla záchrana areálu. Tím se tento projekt zřejmě liší od většiny podobných projektů. Bylo to dáno i skutečností, že majitelé jako architekti k technologii vaření piva měli docela daleko a dle vlastních slov pan Prouza žádný velký pivař není. Rád spíš jen ochutnává. Teprve v průběhu se ukázalo, že vaření piva bude pro obnovenou pivovarskou památku tím nezbytným motivem. Situaci dokládá fakt, že výroba piva se podařila rozjet až s partnerem projektu po osmi letech od zahájení prací na obnově areálu na jaře roku 2015. V 2019 už v Lobči uvařili 1000 hl piva. Pivo z Lobče má díky štěstí na sládků dnes výbornou pověst a řemeslný pivovar získal i řadu ocenění.

Majitelé vždy dbali na to, aby podnikání v památce bylo vyvážené a aby tím genius loci místa, který podle jejich názoru v Lobči hraje zásadní roli, nebyl vytěsněn. Stanovili si proto pravidla, ať už různá drobná technická, ale hlavně, a to je obzvlášť aktuální v sezóně, že se nebudou snažit uspokojit nad únosnou míru vzrůstající kapacitu návštěvnosti. Pivovar je přece jen památkou v malebném prostředí malé kokořínské vesničky, areál nedisponuje větší kapacitou parkovacích stání, toalet atd. Negativní roli z hlediska ekonomické udržitelnosti provozu a pracovních míst hraje v daném regionu výrazná sezónnost. Kokořínsko není zimní destinací, a tak je nezbytné dokázat oslovit i firemní klienty.

Náklady na obnovu dosáhly (do roku 2020) cca 32 mil. Kč. Způsob financování: 58 % vlastní zdroje (zpočátku příjmy z jiné ekonomické činnosti, úvěry, následně příjmy z ekonomické činnosti v areálu pivovaru), 42 % podpora z veřejných zdrojů (22 % evropské, 14 % Ministerstvo kultury, 4,5 % Středočeský kraj, 1,5 % Ministerstvo životního prostředí).

